

வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம்
விழ்கதணபுனல் வேந்தனுமோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் ஸாமர ஞமே
துழ்க வையிக முங்குயர் தீர்கவே

இந்து சாதனம்.

யாழ்ப்பராம் தாடனைவே
புட்டாதிமீ கந்துவியாழக்கிழமை

இலங்கை அரசியல் விசாரணைச் சங்கம்

தொனமுர் அரசியற் றிட்
த்திலுள்ள குறைபாடுகளை
யும், இங்குள்ள சிங்களமக்கள்.
தொகையிற் குறைந்த ஏணைய
சாதி மக்களாகிய இவர்களுக்கு
கிடையேயுள்ள பின்க்குகள்
முறையிடுகளையும் இன்னபிற
வற்றையும் நேரில் இங்கே வந்து
அதை விசாரணை செய்தறகாக்கிய
இல்லைகை அரசியல் விசாரணைச் சங்கமொன்று தியமிக
கப்பட்டாயிற்றென ஆலவுகை
மகாமந்திரியனர்கள் ஆபபொ
முது அதற்கிடத்துள்ளாரா. அரசியல் விஷயமாகப் போதும்
கூதந்திரம் எட்டானமுரத் திட்டம்
கூதுபடி தங்கடலுக்குண்டகத்
கூதுபடி உள்ள பட்டம்
முறையிடும் தமிழர் ஆஸ்ஸாப
மானவர் பறங்கயா அய்த்ராப
பியர் முதலிய தொகையிற்
குறைந்த சாதனங்கள், காறு
ருள்ள போதே தூற்றுக்
கொள்ள வேண்டுமென்றபடி,
அரசியல் விசாரணைச் சங்கத்
துணர்ன் சமுகத்துல தங்கள்
புறையிடுகளை முறையிடுவதற்கு
ஒரு ஒழுங்குகளை முதலிய
கூச்சது வைத்துல விவரங்களும்;
அதற்கிடத்துறை அறைந்த சாத
நிலாட்டத்துல எக்காரணைம்
பறமுத்துறை வீபரீத் அபப
பாராய்கும் தன்றுறையும்
ஒருக்கவையாண்டுது.

இப்பொழுதனள சிங்கள மந்திரசபையாரும் அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களும் இந்த இலங்கை தங்களுக்கடக்கச்சாந்தமான யல ஞானிகள் எழுட்டியா; கெழுது சொற்களா அத்து ருது; அப்பொழுதும் ஜூக்கு களர் கீட்டிலர்.

சாதி மக்கவெல்லாரும் வந்
தேறு துடிசனா யுள்ளவர்க
வென்றும், அதா யை கய ற்
குறைந்த சாதுமக்கவ ஞாக்க
யை கூடிய சுயவாராக்கய தங்
கள் தயவுல் தங்கள் ஆக்கக்த
தலை திருக்க சீவ்வள்ளுவமனை
ஆம் மனப்பாலை வை துண்ட
வாக்களாய், தங்கள் கட்டியையை
யும் பொதுத் தலையம்பும் ந்த
வையும் மறந்து கருமமாற்றுத்
தலைப்பட்டு வட்டனர். அவர்
கள் அகாண்ட ஆந்த நோக்கத்
தலைப்பட்டு பல ஆந்தநங்கள்
வுன்னாயனி; அவுகள் மயதூர்
மாரா செய்துவரும் அக்கரையக
அன்வல்லாரம் பல சமயத்தலை
ஒன்றேய சாதி மக்கவ தலைவாக
ளால் எழுத்துக் காட்டப்பட்ட
ன; சுபைங்காம் பெசப்பட்ட
ன; ஜலங்கை “உய்மலை” வர
கெசும் புதல்ய தனுசாப பத
தால்யக்கவாரம் காலங்காத்தாலும்
எழுத அவள்ளப்படப் பட்டன;
ஒன்றை அவுக்கவைப்பாற்றும்

இப்பொழுது இங்கே ஏடுத்துக்
காட்டுதல் மிகையாகும்.

உலகம்பலவிதக் கதை

(முற்போட்டு—19,
“உலகங் குற்றக் கொல்லு
மேன்று யய்யுத்திரேஸ்”

யத்தைச் சொல்லு; அவருடைய
நோக்கத்தைபும் உசாவி நடப்
போம்” என்று மாமனர் சொன்
னார்; என் தகப்பனாருக்குத்
தாயார் இச்செய்தியைச் சொல்ல,
அவர் அப்படிச் செய்யலாக்கான்;
ஆனால் உலகங் குற்றஞ்சொல்லு
மென்று பயப்படுக்கிறேன்; இருங்
தாலும் எங்கள் பின்னைக்கு அப்ப
டிச் செய்வது பிரியமோ என்று
கீழெல்லைக்கு மேல்லைக்கு கேட்டுப்பார்” என்று
தாயாருக்குச் சொன்னார். மாம
னார் தாயார் தகப்பனாராக்கப் பூவர்
கவளைல்லாரும் என் படுக்கையறை
க்குப் பக்கத்துல்லியுள்ள கூடத்திலி
ருந்து இராக்காலத்துல்லியே பீசை
ஞர்கள்; என் உறங்கில்லிட்டிடனை
ன்று நன்னத்துக்கொண்டே ஆவை
காலப் பேசினார்கள்; ஆறும் கவலை
மேலீட்டினால் எனக்கு உறக்கம்
குறைவென்பதை ஆவர்கள் அறி
யார்கள்; உறக்கமில்லாமற கூடக
குமபோதுநான் அவர்கள் உபச
நான் ஆவைகளைக்கட்டேன்.

“முந்தேர் சொன்ன
வார்த்தையமிர்தை”

அடுத்தநாளிரவு நான் பலவரை
போசித்துக்கொண்டு என் படுக்
கைபறையுள் இருக்கும்போது
என்தாயர் என்னுடைவுஞ்சு கவ
லையுடனிருப்பதைக்கண்டு “அம்மா
இன்னும் கவலைப்பட்டாவதென்ன?
நீங்கள் கவலைப்பட்ட என் கவ
லையும் அதிகப்படுகிறது; ஆனதால்
அம்மா, எனக்காக நீங்கள் உள்ள
கவலைபை மறந்த சந்தோஷமாயிருக்கள்
என்று என் தாயாரை இரங்க்கின்; அப்பொழுது
வன்னைப் பெற்றவள் என்ன ஆதா
வுடன் பார்த்து, “கண்ணீண், எங்கள்
பின்னைக்கலி தூர்க்கப் ப்ரமநத செலவுமே,
நான் கவலைவில்லாமல் சந்தோஷமாயிருப்பேன்; நான் சுசால்
ஆக்கறபடி நீ் தீக்டம் நடக்கிறுபா? என்று என்னைக் கீக்டக், நீங்கள்
சொல்லுவது கருமும் நான் செய்யபக
ஷ்டியது; பிருந்தால், உடனீண் செய்
வேனம்மா? நீங்கள் த்யாஸ்பாமத
சொல்லுவங்கள்; பற்றாரா மகழி
நடப்பது பின்னைக்கலைப் பகடமை
தானம்மா என்று உள்ளசூருகச்
சொன்னீண்; மாமலூர் சுசான்
ன்னு தாம சுசானுபுது தகப்பனு
சுசான்னதாகப் பல்லவுமல்லமுயிய
வன் தாயார் எனக்கு வைப்பதமாகச்
சொல்லி, இப்படியில்லாமல் நுப்ப
தால் ஆநத இராமசங்குநான் ந் கல
யாண்ணு செய்யவாம்; அதற்கு
ஒரு பீநாயிக்குமில்லை; எவ்கள்
முவந்தை சொல்லுயும் தட்டாதித்
மகதன்; முத்தாரா சுசான்னயாத்
நைத அம்பதுமிடியம்மா? எவ்கள்
சுசால்லன் மதுதந்தாலும் உண் மாற
ஞர் சொல்லும்பொது ந் செய்ய
வாம்; மேலும் உண இட்டிட நனை
யையை உத்தத்தீத்தான்னை
நாங்கள் இப்படிச் சொல்லுக்கு ஏழும்;
எங்கள் ஆயுள் நாசபமல்ல; எவ்கள்
ஏக்கு ஏதும் பொல்லாவுபு தீந்திருவ
காலத்தில் சுக்கன் ஆக்கு பட்டன
தன்னாந்தனைப்பை நீது வருமுழு
யுமார் நதான் வந்துபொயிருந்த
ஆம், உலகிம் உன்னவியல் அபவா
த்து சுமத்துப்புத்தம்; ஒருவனைப்
பழம் ஓருக்கத்து என்றாது, ந் ஒரு
உணவு ஜூதாச்சர்யாக்கமக்கரியை ந் தலை
மத்தைத் தடத்துவதற்கு உலகம்
உன்னமற பழுக்கமத்த முடியுமார்
ஆண்தலுள் எங்கள் பெருட்டம்
ஒன்று உலகம் உண்டலைப் புவா
த்து சுமத்துப்புத்தம் ஒப்பு, குசெப்பவு
மற்றுச் சம்மத்துப்புயாமா? என்று
பாவுடன் சுசானுப்பார்.

(କେମା ପାତଳି ଉ-ଧରଣୀରୁ)

மகாகவி ஒக்ல்யர்

கொழும்புத்துறை பண்டித வி. கே. பி. நாதன்

வில்லியம் ஷேக்ஸ்பீயர் (William Shakespeare) ஒரு உலகமகாகவி, கம்நாட்டப்புலவர் பெருமக்ஞன் திருவள்ளுவர், காவிதாஸன், கம்பன், இளக்கோவழிகள் முதலியவர் களின் வரிசையில் வைத்தென்னத்தக்கவராவர், ஆகவே, அன்னரின் சரித்திரத்தைத் தமிழ்மக்கள் ஏற்று கொள்வது மிகையாது, கனிகள் உலகிற்குப் பொதுவானவர்கள், எல்லரத் தேவத்தினரும் அவர்கள் உலகிற்குத்தாங்குவது இலக்கிடச்செல்வத்தை அகர உரிமையுண்டு.

கி. பி. 1564-ம் ஆண்டு ஏப்ரல்
மாதம் இருபத்துமூன்றுக்கேட்கிலிங்
கிளாங்டின் சரித்திரத்தில், என் உல
கசரித்திரத்திலேவே ஒரு பிரசித்தி
பெற்ற பொன்னாராகும். அதை
தான் இன்றைய உலகம்போற்றும்
பிரபல ஆங்கில கலீபும் காட்சாசிரி
யருமான (The master dramatist)
வில்லியம் ஷேக்ஸ்பீர் பிரந்தர்.
திங்கிலர்க்கில் வார்விக்ஷீபர் (War-
Wickshire) என்னும் ஜில்லாவில்
அபேன் (Avon) என்னும் அழ
கான எதிர் ஒடுக்கிறது. அதனாலை
யிலுள்ள ஸ்ட்ராட்போர்ட் (Strat-
ford) என்னும் ஒரு சிறு ஊரில்
தான் இக்கவிஞர் பெறுமான் பிறக
தா.

இவர்தந்தையர் பெயர் ஜோன்
ஷேக்ஸ்பியர். நமது கவிஞருக்கு
கில்பர், மிச்சர்ட் என்ற திரு சகோத
தரர்களும், ஜோன் என்ற சகோத
சியும் இருந்தனர். இவ்வு வயதில்
வேலீய உள்ளரில் இருந்த ஒருப்பா
ளிக்கடத்திற்கு ஷேக்ஸ்பியர் அனு
ப்பப்பட்டார். அங்கே வத்தினை
பால்வதும், கிரேக்க மொழியும்
இற்று பயன்றுர்.

ஜோன் வேதிக்ஸ்பியர் பரம்பரை
பண பணக்காரர் அல்ல; கசாப்புக்
கடை வைத்தும், கம்பனி விரயா
ரம் செய்தும் கொஞ்சம் பணம்
சேர்க்கலானா. தமது சொந்தமுடிய
நகியினால் ஆவர் கிலவரண்டுகளில்
பணக்காரரானதோடு தன் துறையில்
கௌரவமான பல உத்தியோகங்கள்
ஸ்ரீமு வகிக்கலானார்.

1518-ம் ஆண்டு தொடக்கம்
ஜேரன் வேஷன்பியருக்கு வரவு
மீண்டும் சிராத்சை ஆரம்பமாய்
றந என்று சொல்லவாய். இதை
சமயம் நமது வில்லியம் வேஷன்பிய
ருக்கு வயது பதினாற்று. இவர்
தந்தை தனமகன் படித்தது போது
மென்ற கிணத்துப் பளவிக்கு அதை
படிவதை நிறுத்துகிட்டார். ஜேரன்
வேஷன்பியர் தனது மனைக் 'கிள்
படுக்' (Club) கடைத்தந்தாழிலில்
பழற்றுவதற்காக என்றும் சில ஆரா
யக்கியாளர் குறுக்களினர்,

இக்காலத்தில் விலங்கியம் வேதக்கு
பிரயர் வீட்டிற்கு அருகாக ஸ
தெமஸ் ஹசு என்னும் பெயர்
டைய ஜம்சதர் நாவுர் வசிததுவ
தார். அவருக்கு சார்வித்திர
என்னும் ஒரு துவாவனமுண்
திதல் புத்தமகள் பெரவியும் சொ
நஞ்சும் மரவகஞ்சும் கிழறந்த
தன், அளகான கலைமரன்கள் வ
ளமாகத் துள்ளிவிட்டிமட்டுக்கூண
முற்றன.

தீரட்டத்தில் அப்பொழுது கலைகளைகள் காவுட்பெய்க்கொண்டுவந்தன. இது ஸ்ரீ. தெம்மள் ஹச்சித்ரப் பொய்மனவருத்தத்திலைத் தாத்து. அதற்கு ஒரு நாள் புதூர்க்கலேஜ் எழுங்குதமமுடைய ஜமின் மனோக்கு அழுத்து: “ஒன்ன, நேரம் ஆவுடைத்துமயிரன் கனவுட்பெய்க்க

ஞே? இவ்விதம் கிழமைக்கொண்டு
கக்களவுபோகப் பர்த்துக்கொண்டு
இருக்கலாமோ? இந்தத் திருப்பை
டைக் கண்டுபிடிக்க யரைவேனுப்
ஏவல்வைத்தால் என்ன?" என்ற
கேட்டார்.

அதற்கு மாணேஜர், “ஆமாற், அதிலும், சிறந்த மாண்களே களவு போன்றன. ஆதலால் திருட்டுப் பயல்களைப்படிக்கக் காவற்காரர்களை நியமித்திருக்கிறேன். அவர்கள் வேற்று இவ்வதான் ஜாங்தா ம பேர்களினால் ஒருமாண்க கொண்டுபோவதைக் கண்டார்களாம். அவர்களைப் படிப்பதற்காக ஒத்துஞ்சௌழி ஆனால் இருட்டரயிருந்த படியால் அத்தப் பயல்கள் எங்கேயோ மறைவது விட்டார்களாம்”; என்ற சொன்னார்.

இதைக்கேட்டதும் ஜமிஸ்தார் அப்படியா? ஆனால் அவர்கள் யாரா பிருக்பக்குமும்” என்ற கேட்டார் அதற்கு மனினார் “அதைப்பற நிப் பக்கத்துக் கிராமத்தில் விசாரித்தேன், அங்கே இளைஞர்கள் அனைக்கர் தங்களைப்பற்றியும், மாண்பள திருட்டிப்போவதைப்பற்றியும் அதிகம் கேலியாகப் பேசக்கிறார்கள் ஆயினும் அவர்கள்தான் திருடியா என்ன என்ற அறங்கு சாட்டுவேஷ எப்படியீ? என்ற சொல்லனர்.

"நு போகட்டும் காவற்கார
கள் வந்து என்ன சொன்னார்கள்?"

“அந்தப் பயங்கர தபா இல
விட்டதாகச் சொன்னார்கள்; இன்
நும் காவற்கரர்களில் இருவர் வழி
விட்டன். அவர்கள் வேறுபக்கத்தை
கின்றகொண் துந்ததால் அவர்
ஞக்குத் திருட்டங்கள் வந்த விழிய
தெரியாதோ, என்ன வோடி”

அதன்பேரில் ஆயின்தர், “ஆனாலும் ஜேரன்! இந்தயாதரியே விட்டு கொண்டிருந்தால் என்னவெல்லா செய்யமாட்டார்கள்? இவர்களை பிடித்துத்தான் ஆகவேண்டும் என்று கூறினார்.

அந்தச் சமயத்தில் வெளிதீ
முற்றாத்தில் யாரோ சனவக
இரைக்க பேசுவதுபோலைக் கேட
து. அதித்த சிமிஷத்தில் தேர
க்காரர்களில் ஒருவன் ததவை
தமங்களொண்டு உள்ளே ஒட்டவ
தான். அவன் ஓட்ட வக
படியால் அவனுக்குப் பேசுமுடிவில்லை. ஆயினும் முச்சத் திணம
கொண்டே, “ஐயன்! ஒருத்த
அகப்பட்டுக்கொண்டான். அவன்
கையும் மெய்யுமாகப் பிடித்து
டர்கள். அவன் திறிற்ககொண்
துடியிடப் பற்றதானும்; ஆறு
காவற்காரர்கள் விட்டார்களில்லை;
ஏனும் சொன்னால்,

“ஆகா! அப்படியா! அந்தப்படி
வையு”

“ஐயனே! அவன் வைனே அ-
யேன். அவனுக்கு இதேதா-
ன்னராம், அதுக்கு இந்தமாதி-
களவுகளில் தூகப்பட்டுக்கொண்ட
னமே.”

“ அவன் எங்கீகிடத்தாங்கள்
 “ அவன் ஸ்டராட்போட் சா
 யோரமுள்ள மலைப்ரக்கல். அவன்
 மாண்பும் கொண்டிபோக என்ன
 வட்டால், அவனைப் படித்திரு
 பூட்டியாராம். அவன் வேலிகளை
 தண்டிக் குத்தது ஒடிப்போயி,
 என்று”

“அப்படியா? அந்தப்பைல் கே? அங்கை கருணாவுமா? அந்தப்பயலுக்கு அவ்வளவு துறை! ஆகட்டும், அவன்களைவும்; முன்னால்தான்” என்று நிராந்திரம் பகுதம்

கடவுள் ஆன்மநாயகர்

(குத்தாசர் ச. சபாந்தின முதலியார் எழுதிய கட்டுரை)

ஆண்மாக்களெல்லாம் கடவுளு
அ அழிமைகளும் உடைமைகளும்
தலின் கடவுள் ஆண்மை வகர் என
ப்படுவர். அவருடைய நாயகத்தைன்
மை உரைகத்துள்ள சீவங்கள்கள்
நூட்கணப்படும் நாயகத்தைன்பை
போல்வதன்று. உலகத்துள்ள நாயக
த்தைன்மைகளெல்லாம் இறைமை

யாவது என்றும். இதுபற்றியே
“காண்பாரார் கண்ணுடலார் காட்
டாக்கலே” என்றார் ஆன்றேரும்:
நான் கும்பிடும்போது அவர்களும்
இடு ஆதலால் என்ற தாயுமானவர்
எடுத்து மொழிந்திருவின்பதம் இங்
தச் கருத்தை விளக்குதற் பொறுட்
டேயாம்.

கடவுள் ஏவிய வழிதேப ஆண்மாக
கள் எங்கிதந்தச் செபனியும் செய்வ
துண்டாயின், அவர்கள் பாவசினை
களைச் செய்யுமிடத்தும் கடவுளை
அவர்களைப் பைவி அந்த வினைகளைச்
செய்விக்கின்று ரெபபது பெறப்படு
மன்றே பெனின்; இப்பதி உண்
மையே, இந்த உண்மை பாரமார்த்
தகத்தளவில் எடுத்தாளத்தக்கதன்
நி, வெளக்க வியவகாரர்த்தமாக
எடுத்தாளத்தக்கதன்ற, எல்லாம்
கடவுள் செப்பெல்லபது அதுபற
சரிதமாகக் காணவல்ல மெய்ஞ்ஞா
னிகள் மாந்தரமிடம் இந்த உண்மை
யை எடுத்தாளத்தக்காரன்றி 'நன்
எனது என்னும் அகங்கார மமகா
ங்கள் விரவுப்பெற்ற எந்தச் செய்
ல்லியும் தாமே செய்வதாகக் கருதி
யற்றியும் வெளக்கர் இங்கே எடுத்தா
ஞதற்குரியாரவல்ல, 'நான் செய்
தேவை என்னும் 'கோள்' இவர்கள்
நீட்டத்திலே எதகாறு முண்டோ
அதுகாறும் அவர்களுக்கு அந்தச்
செயலுக்குரிய பயன் ஊட்டப்
பெறும்.

கடவுள் பரமார்த்திகத் தளவிற்குண் ஆண்மைக்களைப் பலவுஞ் செய்யுமாறு ஏவுதல் முறையாகுமோ வெனின், இந்த ஆட்சேபத்துக்குச் சமர்தானம் சூம பலமுறையும் எடுத்துக் கூறியுள்ளோம். கடவுள் அங்களும் ஆண்மைக்களை ஏவுவதெல்லாம் அவர்களுடைய பக்குவமர்க்கப் பகுதிப்பளவேயரம். அவர்கள் தனித்தியங்கும் வண்ணமையில் ராதலாலும், அவர்கள் இயங்கும் வழிப்பாவஞ் செய்தற்குரிப் பக்குவமுடையாரதலாலும், கடவுள் அவர்களை இயக்கிப் பாவத்தைச் செய்வித்து, அந்தப் பாவச் செயலுக்குரிய தண்டனையைக் கொடுத்து

அழித்துமரயத்தாகிப இங்
உலகத்திலே ஒரு வைக்கிபுடை
அஜபவங்களனின்ததுக்கும் எங்க
எம் சூபகன் காரணமுவிலை
அகில் அனந்தமடக்கு அகிகமாக
கடவுள் ஆன்மரக்கஞ்சைப் புரை
பவங்களுக்கெல்லாம் காரணராகவே
இதுபற்றிபே திருச்சிற்றம்பல
கேஷவர் முதலிய அடிய
வார்க்குகளினும், காந்தம் முதல்

பெருஜனப்
பாதுகாப்புப்பகுதி
கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை
விதமானம்

வருடாந்தக் கையிருப்பைக் கணக்கீடு
கெடுப்பதற்காக எல்லாக் கூட்டுறவு
மொத்த விற்பனை ஸ்தாபனங்களும்
(கொழும்பிலும் வெளியூர்களிலும்)
1944ம் ஆண்டு அக்டோபர்மாதம் 1ம்
தித்திமுதல் 4ம் தகதிவரை (இருநினங்களும் உட்பட) மூடப்படும்.

இந்தினங்களில் கூட்டுறவு ஸ்டோர்க்
குக்குர் மற்ற வர்க்காக்கும் சாமான்
கள் கொடுக்கப்படமாட்டா.
சி. ரகுநாதன்,
வீணியர் உதவு ரித்திரார்
கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்
கொழும்பு, 1-9-44.

